

Hertil kommer, at reglerne om direkte markedsføring - i modsætning til reglerne om *videregivelse* til brug ved en anden virksomheds markedsføring - ikke afløser regler, der i dag er fastsat i registerlovgivningen.

Endelig kan det anføres, at reglerne om direkte markedsføring navnlig har til formål at gennemføre andre direktiver end direktivet om behandling af personoplysninger.

3.2.5. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols faste praksis, at artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention bl.a. beskytter retten til kommerciel ytringsfrihed, herunder retten til at reklamere for produkter, ydelser m.m. (jf. f.eks. sagen Hertel mod Schweiz, dom af 25. august 1998, Reports 1998-VI, side 2298, præmis 47, og sagen markt intern Verlag GmbH og Klaus Beermann mod Tyskland, dom af 20. november 1998, Serie A nr. 165, præmis 26).

Når det drejer sig om regulering af kommerciel ytringsfrihed, har medlemsstaterne imidlertid en betydelig skønsmargin ved vurderingen af, om og i hvilket omfang det er nødvendigt at begrænse retten til kommerciel ytringsfrihed. Dette gælder navnlig på områder, der er karakteriseret af kompleksitet og konstant udvikling (jf. herved f.eks. præmis 26 i den ovenfor nævnte markt intern Verlag GmbH og Klaus Beermann-dommen og sagen Jacobowski mod Tyskland, dom af 23. juni 1994, Serie A nr. 291-A, præmis 26).

Konventionsorganerne (Menneskerettighedsdomstolen og den tidligere Menneskerettighedskommission) udviser således i deres praksis stor forståelse for medlemsstaternes vurdering af nødvendigheden af at indføre begrænsninger i retten til kommerciel ytringsfrihed (jf. f.eks. sag 10267/83, afgørelse af 10. december 1987 om reklamering for medicinske præparater over for personer inden for sundhedssektoren, sag 14622/89, afgørelse af 7. marts 1991 om advokaters reklamering for deres tjenesteydelser, sag 16844/90, afgørelse af 13. oktober 1993 om en TV-stations indirekte reklamering i programmer, og sagen Casado Coca mod Spanien, dom af 24. februar 1994, Serie A nr. 285, om en advokats reklamering for sine tjenesteydelser).

Den foreslåede bestemmelse, som på enkelte punkter går videre end direktiverne, regulerer, hvad der er »god markedsføringsskik« med hensyn til direkte markedsføring ved brug af fjernkommunikation. Bl.a. på baggrund af den foreliggende praksis fra Menneskerettighedsdomstolen er det Justitsministeriets vurdering, at bestemmelsen er forenelig med artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

skerettighedsdomstolen er det Justitsministeriets vurdering, at bestemmelsen er forenelig med artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

4. Lovforslagets tredje del: Gennemførelse af direktiv 98/7/EF om ændring af forbrugerkreditdirektivet.

4.1. EF-direktivet og gældende ret

Efter direktivet om forbrugerkredit (direktiv 87/102/EØF som ændret ved direktiv 90/80/EØF) skal forbrugeren have visse oplysninger i forbindelse med en kreditaftale, bl.a. om den samlede pris for kreditten beregnet som de årlige omkostninger i procent. I bilag II til direktiv 87/102/EØF er angivet en matematisk formel, der skal bruges ved beregning af de årlige omkostninger i procent.

Efter direktiv 87/102/EØF kunne medlemslandene i en overgangsperiode opretholde gældende nationale regler om anvendelse af en anden matematisk beregningsmetode end den, der findes i direktivet.

Med direktiv 98/7/EF er muligheden for at opretholde særlige nationale beregningsregler ophævet, således at der fremover alene vil gælde én metode i hele EU (EØS) til beregning af de årlige omkostninger i procent. Det har ikke direkte betydning for Danmark, idet årlige omkostninger i procent allerede efter de gældende regler i kreditaftaleloven skal beregnes i overensstemmelse med den matematiske formel, der fremgår af de ovenfor nævnte direktiver, og som er medtaget som bilag til kreditaftaleloven, jf. lovens § 16.

Direktiv 98/7/EF indeholder herudover nogle ændringer af redaktionel karakter og nogle enkelte præciseringer af beregningsreglerne. Det fastsættes således, at beregningen skal ske med en nøjagtighed på mindst én decimal. Endvidere defineres »et år«, således at et år antages at have 365 dage, 365,25 dage eller 366 dage (i skudår), 52 uger eller 12 lige lange måneder. Hver måned antages at have 30,41666 dage (= 365/12).

Bekendtgørelse nr. 970 af 7. december 1992 indeholder nogle enkelte regler om den nærmere fremgangsmåde ved beregning af de årlige omkostninger i procent i henhold til lov om kreditaftaler. Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, at de årlige omkostninger i procent skal angives med én decimal.

4.2. Lovforslagets udformning

Med henblik på at opfylde direktiv 98/7/EF foreslås det at supplere noterne til kreditaftalelovens bilag, som indeholder den matematiske formel, der skal bruges ved beregning af de årlige omkostninger i procent.